

Νεανικά Σαλπίσματα

Διμηνιαίο Ηλεκτρονικό Περιοδικό
Διανέμεται ΔΩΡΕΑΝ

Καλή Αγία και Μεγάλη Εβδομάδα!

Η Ανάσταση του Λαζάρου

Στη Βηθανία, ένα μικρό χωριό λίγο έξω από τα Ιεροσόλυμα, κατοικούσε ένας αγαπητός φίλος Του Ιησού, ο Λάζαρος με τις δύο του αδελφές, τη Μάρθα και τη Μαρία.

Κάποτε λοιπόν ο άνθρωπος αυτός αρρώστησε βαριά. Οι αδελφές του έστειλαν μήνυμα στον Ιησού παρακαλώντας Τον να έρθει για να τον θεραπεύσει. Ο Χριστός όμως γνωρίζοντας τι επρόκειτο να συμβεί ξεκίνησε δύο ημέρες αργότερα για να πάει εκεί. Εν τω μεταξύ ο Λάζαρος κοιμήθη. Όταν ο Χριστός έφτασε στη Βηθανία ο Λάζαρος είχε ήδη τέσσερις ημέρες νεκρός. Μόλις ακούστηκε ότι ο Ιησούς πλησιάζει η Μάρθα έτρεξε να Τον προϋπαντήσει.

“Κύριε, εάν ήσουν εδώ δεν θα πέθαινε ο αδελφός μου” του είπε. Τότε ο Ιησούς της λέει: “Ο αδελφός σου θα αναστηθεί.” “Ξέρω ότι θα αναστηθεί κατά την ανάσταση, την έσχατη ημέρα” Του απάντησε εκείνη. “Εγώ είμαι η ανάσταση και η ζωή – της είπε πάλι ο Ιησούς-

Όποιος πιστεύει σ’ εμένα και αν ακόμη πεθάνει θα ζήσει και όποιος ζει και πιστεύει σ’ εμένα δεν θα πεθάνει ποτέ. Το πιστεύεις αυτό;”. “Ναι Κύριε—Του απάντησε εκείνη—εγώ πιστεύω ότι εσύ είσαι ο Χριστός ο Υιός Του Θεού ο ερχόμενος στον κόσμο”.

Εν τω μεταξύ έφτασε και η Μαρία στον τόπο όπου βρίσκονταν ο Ιησούς και η Μάρθα, συνοδευόμενη από πολύ κόσμο. Όταν Τον πλησίασε και εκείνη έπεσε στα πόδια Του και κλαίγοντας Του είπε: “Κύριε, εάν ήσουν εδώ δεν θα πέθαινε ο αδελφός μου”.

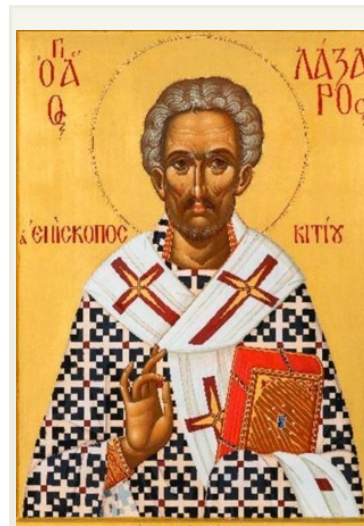
Μόλις την είδε ο Ιησούς να κλαίει έτσι και μαζί της όλο τον κόσμο που βρισκόταν εκεί, δάκρυσε και είπε: “Που τον έχετε βάλει;”.

Τον πήγαν λοιπόν στο μνήμα που ήταν ένα σπήλαιο κλεισμένο με μια μεγάλη πέτρα. “Σηκώστε την πέτρα” είπε ο Χριστός. “Κύριε—Του είπε η Μάρθα— είναι η τέταρτη ημέρα που είναι νεκρός και θα μυρίζει άσχημα”.

Ο Ιησούς της είπε: “Δεν σου είπα ότι εάν πιστέψεις θα

δεις τη δόξα Του Θεού;” Έτσι σηκώσαν την πέτρα.

Τότε ο Ιησούς σηκώσε τα μάτια προς τον ουρανό και αφού ευχαρίστησε Τον Θεό Πατέρα φώναξε με δυνατή φωνή: “Λάζαρε, έλα έξω”. Και πραγματικά εκείνος βγήκε όπως ήταν δεμένος με τα σάβανα. “Λύστε τον—είπε ο Χριστός στους έκπληκτους ανθρώπους που παρακολουθούσαν— και δώστε του να φάει”. Μετά από το θαύμα αυτό πολλοί Ιουδαίοι πίστεψαν σ’ Αυτόν.

Ο Λάζαρος

Ο Άγιος Λάζαρος μετά την ανάστασή του έγινε η ζωντανή απόδειξη της εξουσίας Του Κυρίου στη ζωή και

το θάνατο. Γι’ αυτό και μετά τη Σταύρωση Του Ιησού οι φανατικοί Ιουδαίοι προσπάθησαν να τον σκοτώσουν. Τότε φυγαδεύτηκε από τους χριστιανούς στην Κύπρο. Εκεί ο Άγιος έγινε ο πρώτος επίσκοπος της. Έζησε άλλα τριάντα χρόνια, και όπως λένε, δεν γέλασε ποτέ εξαιτίας όσων είδε στον Άδη κατά τις τέσσερις μέρες που έμεινε νεκρός. Μόνο μια φορά χαμογέλασε όταν είδε κάποιον να κλέβει ένα πήλινο σκεύος λέγοντας: “ το χώμα κλέβει χώμα”. Τελείωσε τον επίγειο βίο του στην Κύπρο το έτος 63 μ. Χ. και ο τάφος του βρίσκεται στην πόλη Κιτιέων.

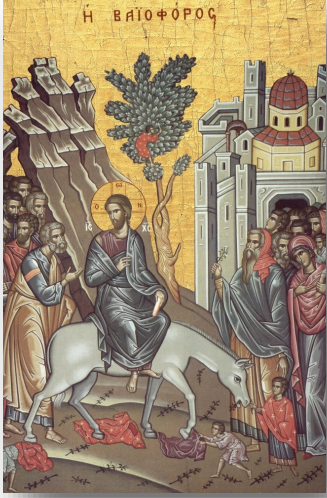
Βηθανία : Η Βηθανία ήταν ένα μικρό χωριό πάνω στο μοναδικό δρόμο που ανέβαινε από την κοιλάδα της Ιεριχώ στην Ιερουσαλήμ, λίγο έξω από την πόλη προς τα νοτιοανατολικά. Έτσι ο οποιοσδήποτε διαβάτης ήθελε να φτάσει στην Ιερουσαλήμ έπρεπε να περάσει υποχρεωτικά από τη Βηθανία. Το ίδιο συνέβη και με Τον Ιησού ο οποίος πέρασε πολλές φορές από εκεί και φιλοξενήθηκε στο σπίτι του αγαπητού φίλου του Λαζάρου και των αδελφών του Μάρθας και Μαρίας. Κάποτε φιλοξενήθηκε—όπως μας πληροφορεί η Καινή Διαθήκη— και στο σπίτι του Σίμωνα του λεπρού.

Απολυτίκιο του Σαββάτου του Αγίου και Δικαίου Λαζάρου

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν πρὸ τοῦ σοῦ πάθους πιστούμενος, ἐκ νεκρῶν ἠγειρας τὸν Λάζαρον Χριστέ ὁ Θεός· ὅθεν καὶ ἡμεῖς ὡς οἱ παῖδες, τὰ τῆς νίκης σύμβολα φέροντες, σοὶ τῶ νικητῆ τοῦ θανάτου βοῶμεν· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Μεγάλη Δευτέρα

Είναι αφιερωμένη στη μνήμη του Αγ. Ιωσήφ του παγκάλου, (πολύ καλού) γιου του πατριάρχη Ιακώβ. Τα αδέρφια του Ιωσήφ τον φθονούσαν, γι' αυτό τον έριξαν μέσα σ' ένα λάκκο και κατόπιν τον πούλησαν σε Αιγυπτίους εμπόρους. Υπέφερε πολλά, όμως στο τέλος δοξάστηκε κι έγινε άρχοντας της Αιγύπτου. Ο Ιωσήφ θεωρείται τύπος του Χριστού για τα παθήματα, την αρετή του, την πραότητα και την ανεξικακία του. Και ο Κύριος φθονήθηκε από τους αρχιερείς, τους Γραμματείς και τους Φαρι-

σαίους και αφού υπέφερε πολλά για τη σωτηρία μας δοξάστηκε με την Ανάστασή Του. Επίσης τη Μ. Δευτέρα τελείται ανάμνηση της ξηρανθείσας συκής. Σύμφωνα με την ευαγγελική διήγηση το θαύμα αυτό έγινε την επομένη της εισόδου του Κυρίου στα Ιεροσόλυμα. Ο Χριστός βλέποντας στο δρόμο μια συκιά, πήγε κοντά της, μα δε βρήκε παρά μόνο φύλλα και της λέει: «Ποτέ πια μην ξαναβγάλεις καρπό!» Κι αμέσως ξεράθηκε η συκιά. Εκείνη

η άκαρπη συκιά συμβόλιζε τη συναγωγή των Ιουδαίων που δεν είχε να παρουσιάσει πνευματικούς καρπούς και γι' αυτό καταδικάστηκε από τον Κύριο. Συμβόλιζε ακόμα και κάθε άνθρωπο που δεν έχει πνευματική καρποφορία. Το Ευαγγέλιο του Όρθρου της Μ. Δευτέρας αφηγείται όχι μόνο το επεισόδιο της συκής αλλά και τις παραβολές των δύο γιων (Ματθ. 21, 28-32) και των κακών γεωργών (Ματθ. 21, 33-46), μέσω των οποίων ο Κύριος προείπε την απόρριψη Του ισραηλιτικό λαό. Οι παραβολές αυτές ελέχθησαν την ημέρα μετά την Κυριακή των Βαΐων και γι' αυτό η Εκκλησία όρισε να διαβάζονται την Μ. Δευτέρα.

Μετάφραση στο τροπάριο της Κασσιανής δια χειρός Φώτη Κόντογλου:

Κύριε, η γυναίκα που έπεσε σε πολλές αμαρτίες, σαν ένοιωσε τη θεότητα σου, γίνθηκε μυροφόρα και σε άλειψε με μυρουδικά πριν από τον ενταφιασμό σου κι έλεγε οδυρόμενη: Αλλοίμονο σε μένα, γιατί μέσα μου είναι νύχτα κατασκότεινη και δίχως φεγγάρι, η μανία της ασωτείας κι ο έρωτας της αμαρτίας. Δέξου από μένα τις πηγές των δακρύων, εσύ που μεταλλάζεις με τα σύννεφα το νερό της θάλασσας. Λύγισε στ' αναστενάγματα της καρδιάς μου, εσύ που έγειρες τον ουρανό και κατέβηκες στη γης.

Θα καταφιλήσω τα άχραντα ποδάρια σου, και θα τα σφουγγίσω πάλι με τα πλοκάμια της κεφαλής μου • αυτά τα ποδάρια, που σαν η Εύα κατά το δειλινό, τ' άκουσε να περπατάνε, από το φόβο της κρύφτηκε.

Των αμαρτιών μου τα πλήθη και των κριμάτων σου την άβυσσο, ποιος μπορεί να τα εΐχνιαση, ψυχσώστη Σωτήρα μου; Μην καταφρονέσης τη δούλη σου, εσύ που έχεις τ' αμέτρητο έλεος.

Μεγάλη Τρίτη

Είναι αφιερωμένη στην παραβολή των δέκα παρθένων (Ματθ. 25, 1 – 13). Όμως οι ύμνοι της ημέρας αναφέρονται και στην παραβολή των ταλάντων (Ματθ. 25, 14 – 30) καθώς και στη μέλλουσα κρίση (Ματθ. 25, 31 – 46). Οι τρεις αυτές παραβολές αποτελούν μέρος μιας μεγάλης διδασκαλίας που έκανε ο Χριστός κατ' ιδίαν στους μαθητές Του στο Όρος των Ελαίων λίγες μέρες πριν από το Πάθος Του. Σ' αυτή την ομιλία περιλαμβάνονται σπουδαίες και βαρυσήμαντες προβλέψεις για την καταστροφή της Ιερουσαλήμ και τη συντέλεια του κόσμου. Ο Κύριος τόνισε ακόμα πως πρέπει να ήμαστε πάντα έτοιμοι να Τον υποδεχτούμε γιατί θα έρθει σε άγνωστο χρόνο. Έτσι, λοιπόν, συμπεραίνουμε πως το γενικότερο θέμα της Μ. Τρίτης είναι η μέλλουσα κρίση. Από την παραβολή των δέκα παρθένων

είναι εμπνευσμένο το τροπάριο «Ϊδού ο Νυμφίος έρχεται εν τω μέσω της νυκτός...». Το βράδυ της Μεγάλης Τρίτης, ψάλλεται στις Εκκλησίες ο όρθρος της Μεγάλης Τετάρτης. Το τελευταίο τροπάριο στην ακολουθία είναι αυτό της ευσεβούς και λογίας ποιητριάς του Βυζαντίου, Κασσιανής. Φαίνεται καθαρά ότι η Κασσιανή εμπνεύστηκε το Ιδιόμελο αυτό τροπάριο από τα λόγια των Ευαγγελιστών, που δεν αναφέρονται στη Μαρία τη Μαγδαληνή, όπως πολλοί πιστεύουν, αλλά στην ανώνυμη αμαρτωλή γυναίκα, τη μοιχαλίδα, που ο Χριστός έσωσε από βέβαιο λιθοβολισμό του έξαλλου πλήθους των Φαρισαίων για το ηθικό της παράπτωμα, με εκείνα τα λόγια Του: «Ο αναμάρτητος πρώτος τον λίθον βαλέτω επ' αυτήν». Και όταν

αργότερα ο Ιησούς βρέθηκε στο σπίτι του Σίμωνα του Φαρισαίου του λεπρού, η αμαρτωλή εκείνη γυναίκα αισθάνεται την ανάγκη να πάη να εκφράση την ευγνωμοσύνη και αφοσίωσή της στον Σωτήρα Χριστό. Αγοράζει αρώματα, ντύνεται ταπεινά και σεμνά και ταπεινωμένη και συντετριμμένη με δάκρυα στα μάτια, έρχεται και πλένει τα πόδια του Ιησού και τα σκουπίζει με τα ξέπλεκα μαλλιά της. Τα δάκρυά της εκείνα ήταν δάκρυα ελέους και συντριβής και κλαίει με πάθος να την ευσπλαχνιστή ο Θεός της αγάπης και της συγχώρεσης.

Μεγάλη Τετάρτη

Το συναξάρι της Μ. Τετάρτης αναφέρει ως θέμα την άλειψη του Κυρίου με μύρο από μια γυναίκα πόρνη, γεγονός που συνέβη λίγο πριν από το πάθος Του. Η υμνογραφική παράδοση συγκρίνει την μετάνοια της πόρνης με το φοβερό ολίσθημα του Ιούδα και παραλληλίζει τις δύο ψυχικές καταστάσεις. Η πόρνη ελευθερώνεται από την αμαρτία και μετανοεί, ενώ ο Ιούδας αιχμαλωτίζεται από τη φιλαργυρία και αποχωρίζεται απ' το Θεό. Ιδιαίτερα συγκινητικό είναι το γνωστό «Τροπάριο της Κασσιανής» (γραμμένο από τη μοναχή Κασσιανή) που εκφράζει τη θερμή

μετάνοια και εξομολόγηση της αμαρτωλής γυναίκας. Τη Μ. Τετάρτη η υμνολογία φέρνει στη μνήμη μας και τη σύγκλιση του Συνεδρίου, δηλ. του ανώτατου δικαστηρίου των Ιουδαίων, το οποίο και αποφάσισε τη σύλληψη και την καταδίκη του Κυρίου. Οι ύμνοι της Μ. Τετάρτης αναφέρονται επίσης στην απόφαση του Ιούδα να παραδώσει τον Κύριο και στη συμφωνία του με τους αρχιερείς. Η Μεγάλη Τετάρτη είναι αφιερωμένη στην μετάνοια, την προδοσία ενώ σηματοδοτεί και την αρχή του τέλους για τον Ιησού με τον Μυστικό Δείπνο. Γι' αυτό, μετά το

Μέγα Ευχέλαιο, γίνεται η τελετή του Νιπτήρος - που είναι και ο Όρθρος της Μεγάλης Πέμπτης - και που αναφέρεται σε τέσσερα γεγονότα: Τον Ιερό Νιπτήρα, το πλύσιμο δηλαδή των ποδιών των μαθητών από τον Ιησού Χριστό πριν την έναρξη του Μυστικού Δείπνου, τον Μυστικό Δείπνο, την Προσευχή του Κυρίου στο Όρος των Ελαιών και την προδοσία του Ιούδα, δηλαδή την αρχή των Παθών του Χριστού.

Μεγάλη Πέμπτη

Θυμόμαστε τέσσερα γεγονότα **1.** Το Νιπτήρα, όπου ο Κύριος έπλυνε τα πόδια των μαθητών Του δίνοντας σε εμάς το παράδειγμα της ταπεινώσης. **2.** Τον Μυστικό Δείπνο, όπου ο Κύριος μας παρέδωσε το μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας, το Σώμα Του και το Αίμα Του. **3.** Την Προσευχή του Χριστού στον κήπο της Γεθσημανή, όπου φάνηκε η τέλεια υπακοή Του στο

θέλημα του Θεού. **4.** Την προδοσία του Ιούδα, ο οποίος παρέδωσε τον εαυτό του στον διάβολο και στο πάθος της φιλαργυρίας. Η Εκκλησία μας επισημαίνει ότι η γνήσια στάση ζωής βρίσκεται στην ταπείνωση και την αγάπη και όχι στην εξουσία, ενώ αν θέλουμε να ζήσουμε αιώνια, χρειαζόμαστε να συμμετέχουμε στο μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας όχι όπως ο Ιούδας, παραδομένοι στα

πάθη, αλλά με την τήρηση των εντολών του Θεού, με μετάνοια, εξομολόγηση, αγάπη. Αυτή την μέρα στην εκκλησία διαβάζονται 12 αποσπάσματα από τα ιερά Ευαγγέλια. Γίνεται η αναπαράσταση της Σταύρωσης Του Χριστού.

Μεγάλη Παρασκευή

Αι γενεαί πάσαι, ύμνον τη ταφή σου προσφέρουσι, Χριστέ μου. Ω γλυκύ μου έαρ, γλυκύτατόν μου Τέκνον, πού έδν σου το κάλλος; Υιέ Θεού Παντάναξ, Θεέ μου, Πλαστοργέ μου, πώς πάθος κατεδέξω; Ερραναν τον τάφον αι μυροφόροι μύρα, λίαν πρωί ελθούσαι. Ιδείν την του Υιού σου Ανάστασιν, Παρθένε, αξίωσον σουσ δούλους.

Μετάφραση

Όλες οι γενιές προσφέρουν, Χριστέ μου, ύμνο στην ταφή σου. Ω γλυκιά μου άνοιξη, γλυκύτατο μου παιδί, πού βυθίστηκε η ωραιότητά σου; Υιέ του Θεού, Βασιλιά των πάντων, Θεέ μου, Δημιουργέ μου, πώς καταδέχτηκες να υποστείς παθήματα; Οι μυροφόρες, αφού ήρθαν πολύ πρωί, ράντισαν με αρώματα τον τάφο σου. Αξίωσε, Παρθένε, εμάς τους δούλους σου να δούμε την Ανάσταση του Υιού σου.

Θυμόμαστε τα Άχραντα Πάθη του Κυρίου μας, αυτά που υπέστη για την σωτηρία μας. Την σύλληψη, την δίκη, την καταδίκη, τα βασανιστήρια, τον εμπαιγμό και τον εξευτελισμό, το μοίρασμα των υπάρχόντων Του, την εγκατάλειψη Του από όλους, την Σταύρωση, τις βλασφημίες, τις προκλήσεις, τον θάνατο και την Ταφή Του. Η Εκκλησία μας επισημαίνει ότι ο Σταυρός του Κυρίου αποτελεί το αποκορύφωμα της Δόξας Του, γιατί επάνω σ' αυτόν νίκησε τον θά-

Μεγάλο Σάββατο

Θυμόμαστε την Ταφή Του Χριστού και την κάθοδό Του στον Άδη. Ο Θεός δημιούργησε τον κόσμο και τον άνθρωπο σε έξι ημέρες, μας λέει η Παλαιά Διαθήκη. Την έβδομη ξεκουράστηκε και άφησε τον άνθρωπο πλέον διαχειριστή και συν-δημιουργό στον κόσμο. Ο άνθρωπος αμάρτησε και έφερε στον κόσμο το θάνατο. Ο Θεός στέλνει στο τέλος της έβδομης ημέρας τον Υιό Του, τον Ιησού Χριστό, ο οποίος κηρύττει μετάνοια και αγάπη στον κόσμο των ζώντων, αλλά και με το θάνατό Του, και στο βασίλειο του Άδη, στον κόσμο των κεκοιμημένων. Και θα

νατο της ανυπακοής, συγχώρεσε τους ανθρώπους που τον θανάτωσαν, υπέμεινε τα πάντα και πέθανε από αγάπη προς εμάς. Ο Χριστός είναι ο Σωτήρας προσωπικά για τον καθένα μας. Είναι Αυτός ο οποίος καλεί τον καθέναν μας να μην ταυτίσει τη ζωή του με τους σταυρωτές, μ' αυτούς που συνεχίζουν να αμαρτάνουν, αλλά με τον ληστή, να μετανιώσει για τα λάθη του, να Τον αποδεχτεί ως Σωτήρα, να σταυρώ-

σει με τη σειρά του τις αμαρτίες του και να αναστηθεί για να ζήσει αιώνια μαζί Του. Ένας όμορφος λόγος λέει: «Αν πεθάνεις πριν πεθάνεις, δεν θα πεθάνεις όταν πεθάνεις». Αυτό θέλει ο Χριστός από μας, να πεθάνουμε ως προς την αμαρτία για να ζήσουμε αιώνια κοντά Του.

γίνει πρωτότοκος των νεκρών. Με την Ανάστασή Του θα ξεκινήσει την καινούρια ημέρα της Δημιουργίας, την όγδοη, στην οποία ζούμε όσοι πιστεύουμε σ' Αυτόν. Ο θάνατος υπάρχει σωματικά, αλλά πλέον δεν χωρίζει τον άνθρωπο από το Θεό. Όποιος ζει μέσα στην Εκκλησία, χαίρεται το Φως και τη Χαρά της Ανάστασης. Κι όλα τα οφείλουμε στην αγάπη του Κυρίου μας. Το πρωί του Μεγάλου Σαββάτου θυμόμαστε την ιστορία του Ιωνά, ο οποίος έμεινε στην κοιλιά του κήτους τρεις ημέρες και τους τρεις Παίδες, που μπήκαν στο καμίνι και δεν έπαθαν τίποτα. Έτσι και ο Χριστός, έμεινε τρεις ημέρες

στον Άδη, χωρίς να πάθει τίποτα και ανασταίνεται, παίρνοντας μαζί Του στην αναστάσιμη αιωνιότητα κάθε άνθρωπο που πιστεύει σ' Αυτόν και όλους εμάς. Το βράδυ του Μ. Σαββάτου πηγαίνουμε αργά το βράδυ στην Εκκλησία για να γιορτάσουμε την Ανάσταση Του Χριστού μας και τη νίκη του Θανάτου.

Γιατί ανασταίνεται ο Χριστός;

Ο Χριστός ήρθε στη γη έγινε τέλειος άνθρωπος και παράλληλα διατήρησε τη θεότητα στην τέλεια μορφή της. Δεν το έκανε από υποχρέωση, δεν το έκανε γιατί έπρεπε (καθήκον), δεν το έκανε γιατί δεν είχε άλλη επιλογή. Το έκανε από ΑΓΑΠΗ. Αγάπη στην τέλεια και ολοκληρωμένη μορφή της. Αγάπη απόλυτη που φτάνει μέχρι το θάνατο. Αλλά δε σταματά εκεί. Τον νικάει κι αυτόν, τον παρασύρει και τον διαλύει. «Πού σου θάνατε το κέντρον;», λέει ο προφήτης. Έως τότε ο θάνατος ήταν το τέλος, η ταφόπλακα ήταν το τέλος της ανθρώπινης διαδρομής. Με την Ανάσταση Του

Χριστού ο θάνατος γίνεται πέρασμα. Απλώς το μέσον ή ο δρόμος για να διαβεί ο άνθρωπος από τη μια κατάσταση στην άλλη. Από τη μια ζωή στην άλλη. Προϋπόθεση η πίστη, εφόδιο η αγάπη, παράδειγμα ο Χριστός. Με την είσοδο Του Χριστού στα Ιεροσόλυμα προτυπώνεται η Δευτέρα Παρουσία. Οι άνθρωποι επευφημούν τον Άνθρωπο-Χριστό που ανάστησε κάποιον άλλο, το Λάζαρο και μάλιστα τετραήμερο εντός του τάφου. Κάτι τέτοιο δεν έχει ξαναγίνει. Βλέπουν το Λάζαρο αναστημένο και δημιουργούνται οι προϋποθέσεις για να πιστέψουν σε λίγες μέρες την Ανάσταση

Του Χριστού και όλου του ανθρώπινου γένους. Επευφημούν Το Χριστό και ταυτόχρονα γιορτάζουν την Ανάσταση. Δοξάζουν Το Χριστό ως βασιλιά, ο οποίος κάθεται σ' ένα απλό και ταπεινό γαϊδουράκι, αποδεικνύοντας έτσι την άκρα ταπείνωση και την αγάπη Του να δεχτεί με τον ίδιο τρόπο τις επευφημίες αλλά και να αντέξει λίγο αργότερα την αγωνία στη Γεθσημανή να υπομείνει τη Σταύρωση και να φέρει την Ανάσταση.

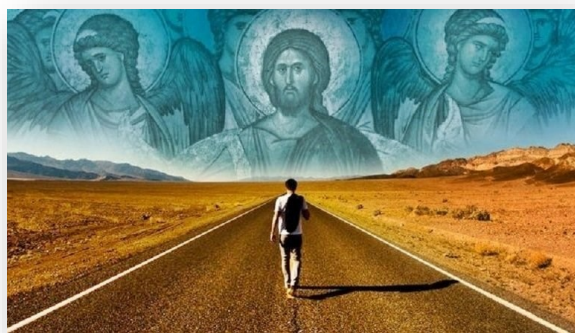

Συμπόρευση μαζί Του

Ο Χριστός ερχόμενος όλους τους πιστούς; Ο στη γη και περνώντας πιστοί βιώνουμε τα πάθη όλα τα μαρτύρια με αποκορύφωμα τη Σταύρωση και την Ανάστασή Του ουσιαστικά μας παρουσιάζει με ποιο τρόπο μπορεί ένας άνθρωπος, εφόσον φυσικά το θελήσει και το επιλέξει να ζήσει για το Χριστό, να ζήσει όπως ο Χριστός θέλει. Ποιο είναι το βαθύτερο νόημα των Παθών και της Αναστάσεως για

όλους τους πιστούς; Οι και την Ανάσταση Του Χριστού συμμετέχοντας ενεργά σε αυτά με «συμπόρευση», «συσταύρωση» και «συνανάσταση»! Ο Χριστός με τη θέλησή Του (εκουσίως), έπαθε και ανέστη για να σωθούμε όλοι εμείς! Αυτό σημαίνει ότι δεν λυπούμαστε «μοιρολατρικά» για το Πάθος Του, αλλά για τις δικές μας αμαρτίες και

αφού μετανιώνουμε ειλικρινώς μπορούμε την αντικειμενική σωτηρία που χάραξε ο Χριστός να την κάνουμε και υποκειμενική—προσωπική σωτηρία!

Χριστός Ανέστη!